

Raili Sule

Leo Normet - mitme põlvkonna suunaja ja ühendaja

Abstrakt

Leo Normet (1922- 1995)– helilooja, muusikateadlane, õpetaja, tark kaaslane, kelle tegevusi ei olegi võimalik täpselt reastada, kes oma nõuannete ja avatud tarkusega suunas paljusid noori inimesi. Tagasivaates on Leo Normeti roll paljude inimeste ja ka muusikaelu kujunemisel olnud oluliselt suurem kui me seda praegu arvata ja hinnata oskame. Üks meie muusikateaduse sümboleid, kaua aastaid suurel areenil ainus, kelle töid avaldati väljaspool Eestit ka keerulistel aegadel ja suletud ühiskonnas. Muusikateadlasena oli ta spetsialiseerunud eesti muusika ja 20.sajandi muusika uurimisele, kuid tema eriline armastus kuulus Sibeliuse loomingule millest valmis väitekiri, mis aga pärast kaitsmist 1969.aastal Moskva konservatooriumis jäi aastakümneteks käsikirja. Ta armastas öelda, et muusikateadus on looming ning mõttelennukust ja seoseid eri kunstiliikide vahel tõestab ta raamatutes „Värvimängud. Rütmiröömud“ (1990) ja „Sibeliuse kaudu maailma“ (2004). 1950.aastal lõpetas Heino Elleri kompositsiooniklassi ja aastast 1954 kuni surmani oli Tallinna Konservatooriumi/Eesti Muusikaakadeemia õppejõud ja 1991 professor, põhiaineteks eesti ja välismuusika, harmoonia ja ooperidramaturgia. Ta oli Eesti muusikanõukogu ellukutsuja ja esimene president, tänavu juunis möödus 30 aastat muusikanõukogu asutamisest. Raadiohäääl ja telesaadete autor ning muusikakirjanik.

Ettekandes leiavadki käsitlemist Leo Normeti tegevuste erinevad tahud.